

आन्तर्वाहनं, स्त्री, (आन्तस्य संवाहनम् ।)
 यमांश्चित्तस्य आसनादिप्रदानद्वारा यमोप-
 शमनम् । इति केचित् ॥
 आम, त्क मन्त्रे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (पदन्त-
 चुरा०-पर०-सक०-सिट् ।) अयमात् । मन्त्रो-
 ऽभिमुखीकरणम् । गुप्तीकृतित्येके । इति
 दुर्गादासः ॥
 आमः, पुं, (आमयतीति । आम + षच् ।) मासः ।
 मण्डपः । कालः । इति मेदिनी ॥
 आमशेरः, पुं, जिनभिच्छुश्रिषः । तत्पर्यायः ।
 चेलुकः २ प्रव्रजितः ३ महापासकः ४ गोमयी ५ ।
 इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 आयः, पुं, (यि अये + "त्रिष्वीभुवोऽनुपसर्गं ।"
 ३।३।२४ । इति षच् ।) अयश्चम् । आश्रयः ।
 इत्यमरः ॥ (यथा, भट्टिः । ७ । ३६ ।
 "यात यूयं यमथायं दिशं नायेन दक्षिणाम् ॥")
 श्रीसम्बन्धिनि, त्रि । यथा । श्रीदेवता अस्य
 आयं हविः । इति श्रीयशोदणप्रत्ययेन निष्पन्न-
 मिति सिद्धान्तकौमुदी ॥
 आयसः, त्रि, (अयस् + अण् । "देविकाशिश-
 पेति ।" ७।३।१ । इति आदेशः आत् ।)
 अयसि भवः । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥
 आवः, पुं, अवचम् । श्रुधातोर्घञ्प्रत्ययेन
 निष्पन्नः । इत्यकुवंशीयनृपतिविशेषः । यथा,
 महाभारते । ३।२०१।३ ।
 "आर्द्रास्तु युवनाम्बस्तु आवस्तस्यात्मजो-
 ऽभवत् ॥"
 आवकः, पुं, (श्रुयतीति । श्रु + क्त्वं ।) शास्त्र-
 मुनिशिक्षविशेषः । काकः । इति त्रिकाण्ड-
 शेषः ॥ (आवयतीति । श्रु + णिच् + क्त्वं ।
 दूरध्वनिः । यथा, माघे । ११।१ ।
 "प्रविजगदुरकाकुआवकस्त्रिभक्तकथाः
 परिणतिमिति रात्रे मागधा मागधाय ॥"
 ओतरि, त्रि । (यथा, पुराणम् ।
 "ऋग्वेदयावकं पैलं जग्राह विधिवद्विजम् ।
 यजुर्वेदप्रवक्तारं वैशम्पायनमेव च ॥")
 आवणः, पुं, (अवणेनाचरति न तु कार्येणेति ।
 अवच + षण् । पापण्डः । इति मेदिनी ॥
 (अवणेन गृह्यते इति । अवच + "शेषे ।" ४ ।
 २ । ८२ । इत्यच् । शब्दः । इति काशिका ॥)
 वैशाखादि-द्वादशमासान्तर्गत-चतुर्थ-मासः ।
 अवशानचतयुक्ता पौर्णमासी आवणी सा यत्र
 मासः सः । (अवणा + षण् ।) तत्पर्यायः ।
 नभाः २ आवणिकः ३ । इत्यमरः ॥ नभः ४ ।
 इति शब्दरत्नावली । स च द्विविधः सौर-
 चान्द्रश्च । कर्कटस्थरविको मासः सौर-
 आवणः । कर्कटस्थरविप्रारब्धशुक्लप्रतिपदादि-
 दशमन्तो मासश्चान्द्रावणः । चान्द्रोऽपि
 द्विविधो मुख्यो गौणश्च । तत्र मुख्यचान्द्राव-
 णीयकप्रतिपदादिपौर्णमास्यन्तो मासो गौण-
 चान्द्रः आवणः । मुख्यलक्षणे प्राग्वीक्षम् ।
 इति मलमासतत्त्वम् ॥ * ॥ तत्र जातफलम् ।

"लोकप्रमिदो धनवान् वदान्यः
 सुहृत्कलत्रात्मजदासयुक्तः ।
 पात्राकरा यस्य जनस्य सर्वे
 स आवणाख्य सुतरां प्रसूतः ॥"
 अथ आवणकृत्यम् । तत्र देवीपुराणम् ।
 "सुते जनार्दने कृष्णे पञ्चम्यां भवनाङ्गने ।
 पूजयेन्नमना देवीं सुहोविटपसंस्थिताम् ॥"
 सुहो सिजहृष्टः ।
 "देवीं संपूज्य नत्वा च न सपभयमाप्नुयात् ।
 पञ्चम्यां पूजयेन्नागाननन्ताद्यान् महोरगान् ।
 चौरं सपिब नैवेद्यं देयं सर्पविषापहम् ॥"
 गारुडः ।
 "अनन्तं वासुकिं शङ्खं पद्मं कम्बलमेव च ।
 तथा कर्कोटकं नागं धृतराष्ट्रञ्च शङ्खकम् ॥
 कालीयं तच्चक्रश्चपि पिङ्गलं मणिभद्रकम् ।
 यजेत्तानसिताम्नागान् दहमुक्तो दिवं व्रजेत् ॥"
 पुराणान्तरेऽपि ।
 अनन्तो वासुकिः पद्मो महापद्मोऽयं तच्चक्रः ।
 कुलीरः कर्कटः शङ्खो ह्यष्टौ नागाः प्रकी-
 र्त्तिताः ॥
 पाद्मे ।
 शेषः पद्मो महापद्मः कुलीरः शङ्खपालकः ।
 वासुकिस्तच्चक्रश्चैव कालीयो मणिभद्रकः ।
 ऐरावतो धृतराष्ट्रः कर्कोटकधनञ्जयौ ॥
 रत्नाकरः ।
 "पिचुमहस्य पत्राणि स्थापयेद्भवोदरे ।
 स्वयञ्चापि तदश्रियात् ब्राह्मणानपि भोजयेत् ॥"
 पिचुमहस्य निम्बस्य ॥ * ॥ तत्र प्रयोगः ।
 हरिश्चयनानन्तरं गौचचान्द्रेण आवणकृष्ण-
 नवम्यां कृतज्ञानादिरुदङ्मुखः । अथ आवणे
 मासि कृष्णे पक्षे पञ्चम्यां तिथौ अमुकगोत्रः
 श्रीअमुकदेवशर्मा सर्पभयाभावकामो मनसा-
 देवीपूजामहं करिष्ये । इति सङ्कल्प्य सुहो-
 वृत्ते पूजयेत् । तदभावे षटे जले वा न्यासा-
 दिकं कृत्वा देवीमभ्येति ध्यात्वा मनसादेवि
 इहागच्छ इहावासा एतत् पादं ॐ मनसा-
 देव्यै नमः । इत्यनेन यथाशक्ति गन्धपुष्पधूप-
 दीपनैवेद्यानि दद्यात् । ततोऽनन्तादीन्
 नागान् पूजयेत् तत्र चौरसर्पिनैवेद्यं प्रधानम् ।
 अनन्तादिकं पाद्यादिभिः संपूष्य ।
 ॐ योऽसावनन्तरूपेण ब्रह्माण्डं सचराचरम् ।
 पुष्पवट्पदारयेन्मूर्ध्नि तस्मै नित्यं नमो नमः ॥"
 इत्यनेन त्रिः पूजयेत् । एवं प्रणवादिनमोऽन्तन
 स्वस्त्वान्ना पूजयेत् । ॐ वासुकये नमः । ॐ
 शङ्खाय नमः । ॐ कम्बलाय नमः । ॐ कर्को-
 टकाय नमः । ॐ शङ्काय नमः । ॐ काली-
 याय नमः । ॐ तच्चकाय नमः । ॐ पिङ्गलाय
 नमः । ॐ महापद्माय नमः । ॐ कुलिकाय
 नमः । ॐ मणिभद्राय नमः । ॐ धनञ्जयाय
 नमः । ॐ शेषाय नमः । ॐ ऐरावताय
 नमः । अथश्री गन्धपुष्पाभ्यां पूजयेत् । निम्ब-
 पत्राणि गृहे स्थापयेत् ब्राह्मणेभ्यो दद्यात्

स्वयं भक्षयेच्च । उभयदिने पूर्वाह्ने सुहृतान्द्यून-
 पञ्चमीलाभे पूर्वदिने पूजा युग्मात् । आवण्यां
 पीर्णमास्यां आहमावश्यकम् । इति कृत्यतत्त्वम् ॥
 अवशानचतसम्बन्धिनि, त्रि ॥
 आवणा, स्त्री, दध्यालीकृत्यः । इति मेदिनी ।
 आवणिकः, पुं, (अवणा पौर्णमास्यस्त्रिभस्तीति ।
 अवणा + "विभाषा फाल्गुनी अवणाकार्तिकी-
 चैत्रीभ्यः ।" ४।२।२६ । इति ठक् ।) आवण-
 मासः । इत्यमरः ॥
 आवणी, स्त्री, (अवणेन नक्षत्रेण युक्ता पौर्णमासी ।
 अवण + "नक्षत्रे च युक्ताः कालः ।" ४ । २।३ ।
 इत्यच् । ङीप् ।) आवणमासीयपूर्णिमा । यथा,
 "पौर्णमासी तथा मासी आवणी च नरोत्तमा ।
 एतांस्तु आहकासान् वै नित्यानाह प्रजापतिः ॥
 इति आहृतत्त्वम् ॥
 हृद्यविशेषः । मुच्छी इति थोलकुडिया इति च
 हिन्दीभाषा । तत्पर्यायः । मुच्छितिका २
 भिक्षुः ३ अवशशीर्षिका ४ अवणा ५ प्रव्रजिता ६
 परित्राजी ७ तपोधना ८ । अस्या गणाः ।
 कषायत्वम् । कटुत्वम् । उष्णत्वम् । कफवाता-
 मातिसारकासविषक्कृद्दिनाशित्वञ्च । इति राज-
 निर्घण्टः ॥ षपि च ।
 "मुच्छी भिक्षुरपि प्रोक्तः आवणी च तपोधना ।
 अवणाश्चा मुच्छितिका तथा अवशशीर्षिका ॥
 महायावशिकान्या तु सा स्मृता भूकदम्बिका
 कदम्बपुष्पिका च स्यादव्याधा तु तपस्विनी ।
 मुच्छितिका कटुः पाके वीर्योष्णा मधुरा लघुः
 मेघ्या गण्डा पचौ कृच्छ्रकर्मियोन्तर्पणाण्डनुत् ॥
 श्रीपदारूचपञ्चारात्रीहमेदोगुदार्तिहृत् ।
 महामुच्छौ च तत्तुल्या गुणैरुक्ता महर्षिभिः ॥"
 इति भावप्रकाशः ॥
 अन्वत् मुच्छितिकाशब्दे द्रष्टव्यम् ॥
 आवन्ती, स्त्री, धर्मपत्तनाख्यदेवः । इति त्रिकाण्ड-
 शेषः ॥
 आविष्टीयः, त्रि, (अविष्टासु जातः । + अविष्टा +
 "अविष्टाकलुगुन्यतुराधिति ।" ४।३।३४ । इति ङण् ।)
 अवशानचतजगतः । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥
 यि, ज सेवने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-
 उभ०-सक०-सिट् ।) ज, अयति अयते । इति
 दुर्गादासः ॥
 अतः, त्रि, (यि + क्तः । "श्रुकः किति ।" ७।२।११
 इति इडागमो न ।) सेवितः । आश्रितः ।
 इति सिद्धान्तकौमुदी ॥ (यथा रघुः । ११।६१ ।
 "भास्करश्च दिग्मधुवास यो
 तां श्रिताः प्रतिभयं ववाशिरै ॥"
 पकः । यथा, रामायणे । २ । ५६ । २८ ।
 "लक्ष्मणः पुरुषव्याघ्रमय राघवमब्रवीत् ।
 अयं सर्वः समस्ताङ्गः श्रितः कृष्णशृंगो मया
 देवता देवसङ्काश यजस्व कुशलो ह्यसि ॥"
 श्रितवान्, [त्] षि, (यि + ऋवतु । "श्रुकः
 किति । ७।२।११ । इति इडागमो न)
 सेवाकारणः । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥